

Nr 199

Av herr **Carlsson** i Stockholm **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 14, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 10 maj 1929 om trafikförsäkring å motorfordon.*

I proposition nr 14 har Kungl. Maj:t föreslagit en höjning av de nuvarande trafikförsäkringssummorna till 200 000 kronor för varje skadad eller dödad person, 50 000 kronor för egendomsskada och 600 000 kronor i sammanlagd ersättning. Mot en ändring i dylik riktning, vilket för övrigt är i linje med motionen nr II:462 till 1954 års riksdag, ha vi intet att erinra. Vi vilja emellertid ifrågasätta, huruvida man icke nu borde taga steget fullt ut och slopa all begränsning av skadeståndsbeloppen vid trafikförsäkringen.

Beträffande denna fråga har försäkringsinspektionen i den framställning, som föranlett propositionen, anfört att den borde anstå i avvaktan på bilskadeutredningens ställningstagande. Följderna av att skadorna vid en trafikolycka på grund av begränsningen icke helt täckas av trafikförsäkringen äro alltid mycket stötande. De kunna drabba såväl den skadade som dem, vilka vid sådant fall bli skadeståndsskyldiga, utan täckning av försäkringen. Visserligen kan antalet dylika fall efter den föreslagna höjningen av summorna till en början väntas bli ganska litet, men å andra sidan betyder detta att den premiehöjning, som erfordras för ett slopande av begränsningen, måste bli mycket måttlig. Med tiden skulle säkerligen ganska snart uppstå risk för att dylika fall bli alltmera vanliga. Detta skulle särskilt bli fallet om en försämring av penningvärdet komme att inträffa, men även eljest skulle den normalt stigande levnads- och lönestandarderna i landet verka i denna riktning. För att man icke så småningom skall komma i samma läge som för närvarande synes det riktiga vara att nu helt slopa begränsningen.

Enligt vår mening sammanhänger frågan om helt slopande av begränsningen mera med den i propositionen upptagna frågan om höjning av summorna än med den av trafikförsäkringslagen i samband med ändring av skadestandsreglerna.

Enligt vad vi inhämtat skulle ett fullständigt slopande av maximeringen föranleda obetydligt ökat behov av premieinkomster jämfört med Kungl. Maj:ts förslag om höjda summor. Då det med hänsyn härtill synes sannolikt, att även en sådan ändring skulle kunna genomföras utan höjning av premierna synes den böra genomföras omedelbart.

I samband härmed vilja vi även aktualisera en annan fråga rörande trafikförsäkringen, nämligen beträffande försäkringsplikt för mopeder. Redan vid tillkomsten av nuvarande bestämmelser rörande körkorts-, skatte- och registrerings-

frihet för mopeder ifrågasattes, huruvida icke försäkringsplikt dock borde åvila dessa fordon. Förslag härom hade framlagts i den promemoria, som låg till grund för propositionen, och hade tillstyrkts av så gott som alla remissmyndigheter. Förslaget upptogs emellertid icke i propositionen på grund av farhågor från trafikförsäkringshåll, att olägenheter skulle följa med en försäkringsplikt, som icke kunde beräknas bli fullt effektivt genomförd, då registrering av fordonen icke var påbjuden. Det ansågs också, att mopedernas trafikfarlighet var närmast att jämföra med cyklarnas.

Sedan dessa bestämmelser genomförts ha mopederna nått en utbredning, som då knappast var förutsedd. Tyvärr ha därmed även trafikolyckor, i vilka mopeder varit inblandade, blivit tämligen talrika. En utredning av statens trafiksäkerhetsråd visar att under 1 ½ års tid (1/7 1952—31/12 1953) över 1 100 dylika olyckor inträffat. Vid åtskilliga av dessa uppstodo person- och egendoms-skador. Av utredningen framgår även, att mopedernas trafikfarlighet får anses vara större än cyklarnas men mindre än de egentliga motorecyklarnas.

Genom avsaknaden av obligatorisk trafikförsäkring kunna de skadelidande i många fall icke utfå skadeersättning, till vilken de i och för sig äro berättigade. Och även för mopedföraren kan avsaknaden av trafikförsäkring ofta leda till synnerligen betungande skadeståndsskyldighet, särskilt som bilansvarighetslagens stränga bestämmelser gälla även för dessa fordon. Kostnaden för en trafikförsäkring för mopeder skulle däremot, särskilt om den göres obligatorisk, bli mycket överkomlig. Frivillig trafikförsäkring för mopeder torde hittills icke ha tecknats i någon större omfattning. På grund härav synes det böra tagas under omprövning, huruvida icke försäkringsplikt för mopeder bör införas. Utredning härom synes kunna anförtros åt bilskadeutredningen.

Under återopande av det anförda få vi hemställa,

- 1) att den i propositionen nr 14 föreslagna ändringen i trafikförsäkringslagen måtte utformas så att maximisiffrorna för trafikförsäkringens omfattning helt slopas;
- 2) att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande införande av obligatorisk trafikförsäkring för mopeder.

Stockholm den 26 januari 1955

C. W. Carlsson

Olaus Nyberg

John G. Löfroth

John R. Anderson,
Sundsvall

Folke Nihlfors

Gerda Höjer